Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

Spũiſancto accipe eſt ſibi eſſe ⁊ pcedere. Nam eñ pr̃ ſpũſanct9
accipe accidens vllum. vl̃ aliud qꝺ ipe non ſit. ꝑpter qꝺ datur
intelligi ꝙ ipe pcedat a filio. Et hec eſt cauſa quare ſpũſanctus
clarificat filiũ. q꞉ ipaȝ claritatẽ filii accipit cũ ſit ei equalis i vni-
tate diuine nature nec accipit ſpũſanct9 tꝑaliter aliquid a filio
ſed ab eterno. ipm tñ qꝺ accipit ab eterno tꝑaliter nunciauit
aplis. vnde dic꞉ et ãnunciabit vobis; illud eñ qꝺ accipit ſpũſ-
ſanctus a filio. ſ. diuinitatis natura. ſic eſt altũ ⁊ ſuꝑ oẽm intel-
lectum. ꝙ niſi nunciãte ſpũſancto ad noticiam ipius nullus poſ-
ſet atingere. Rogemus ergo ⁊c. Prima pars.

Dñica quinta. poſt paſca ſer. xlvi

Men amen dico vobis ſi qꝺ pecieritis ⁊c. Jo. 16.
Sic dicit Cri. merito petentis negligentia repre-
hendit. vbi de dantis miſcdia non dubitat. Ecce
igit quãta eſt mia dei de qua non dubitat. Tan-
ta certe vt non ſolũ paratus ſit tribuere petita. ſed
eciã rogat et hortat nos vt petamus ꝑut ↄtinet in pñti euãge-
lio. quod in tres ꝑtes diuidit. Jn quaꝝ ꝑma agit ꝺ ſecura exau-
dicõe nr̃aꝝ peticionũ. Jn ſcda ꝑmittit apta ↄtemplatio diui mo-
rum. ibi. hec in puerbyſ. Sed in tercia exprimit deuota cõfeſſio
fidei diſciploꝝ. ibi. dicunt ei diſcipli. De ocõe igit et ↄtempla-
tione atq; ↄfeſſione fidei pñs euangeliũ loquit. Circa ꝑmuȝ q̃-
tuor inducit. quibꝫ ꝑuocamur peticões nr̃as deo porrigere. pri-
mum eſt veritas pollicentis. ꝑ quam certificamur ↄſequi poſtu-
lata. iurauit ei xp̃s qui mentiri non pt̃. ꝙ deus pr̃ dabit quic-
quid pecierimus in noie eius vñ dicit. A Amen amen
. i. vere vere꞉ dico vobis꞉ ꝑ veritatem iurat xp̃us. qui veritas eſt.
nam vt dicit aplus Heb. 6. oẽs homines ꝑ maiorem ſui iurant
xp̃s vero quia non habet maiorem ꝑ ſemetipm iurat Gene. 22.
per memetipm iuraui dicit dñs. Aſſumitur aũt iuramentum
ad ↄfirmacõem eius qꝺ incredibile poſſet videri ex ſui magni-
tudine. q꞉ vero aliquibꝫ poſſet eſſe dubiũ deũ pr̃em oia nr̃a vo-
ta exaudire iꝺ ſub iuramẽto xp̃s h̃ repmiſit. ⁊ nõ ſemel tm̃ ȝ bis
iurauit dicẽs. Amẽ amẽ. vt i v̇itate duplicati iuramẽti ſtet oẽ
verbum nec iurauit ꝑ oipotenciã aut maieſtatẽ ſuã. ȝ ꝑ v̇itateȝ
ſuã. q꞉ ceramentũ dicti ↄfirmat v̇itatẽ nullũ aũt veꝝ ſic ↄfirmat
quemadmodũ ipa v̇itate vñ tale iuramentũ ĩfallibilẽ dicti v̇ita-
tem oñdit Deinde põit q̃tuor ↄdicões obſuãdas ĩpeticõibꝫ nr̃is
B Prima ſpectat ad id qꝺ petit. ꝙ illud ſit aliquid ⁊ non
ſit nihil vnde dicit; Si quid. i. ſi aliquid꞉ pecieritis; qꝺ ſit veruȝ
ens quidam vero petunt vana et mutilia ⁊ talia deo loquuntur

que etiam nollent hoīes audire· ꝯtra quos dicit ſene ad lucilluꝫ
1·li·epl'aꝝ.epl'a·10. Sic viue cum hoīb9 tanq̄ȝ deus videat ·ſic
loquere deo in orōe tanq̄ȝ hoīes audiant ꝛc· Quidaȝ vero bona
petunt ſed ſuꝑflua. vt diuicias·honores·ꝛ potēƀat9· quales fu/
erunt filii zebedei·qui petebant ſedere a dextris xp̄i et a ſiniſtris
et rn̄dit illis· Neſcitis quid petatis· Quidā aūt petunt mala et
ꝑnitioſa·vt mortē ꝛ dampna ꝓximoꝝ·aut etiā vt deē eis facul/
tas peccandi· Pſa·4·petitis et non accipitis·eo qḋ male peta=
tis·vt in ꝯcupiſcenciis vr̄is inſaniatis· Hec oīa cū non ſint ve=
ra entia nō cadunt ſub petitiōe· Jlla aūt vera ſūt bona que ſūt
nr̄e ſalutis·qm̄ vt dicit· Au· Licet hec mundana aliquid ſint in
ꝯꝑatione tn̄ beate vite que petenda eſt nihil ſunt· Eis igiē ob/
miſſis que vere aliquid non ſunt·ꝯſiderandū eſt que ſunt vere
aliquid que a deo ſunt petenda· Nihil aliud occurrit deo peten=
dū q̄ȝ qḋ ipe ſaluatoꝛ nos docuit petere in orōe dn̄ica· Mat ·6·
Vbi ſeptem ponunē peticōes· quaꝝ ꝑ̄ma eſt generalis vt cult9
dei amplieē in eccia : vnde : dr̄ pr̄ nr̄ qui es in celis ſanctificeē no
men tuum· ſanctificatē aūt nomen dei in corde gentiū ꝑ fidem·ꝛ
veneracōem nominis eius· Sex vero alie petitiones ſp̄ales ſūt
ad vnumquenqȝ· Et ex eis ꝑ̄me tres ordinanē ad ꝓmotionem
boni·tres vero alie ad remotionē mali· Jn ꝑ̄ma petitione boni
petiē bonū regni etn̄i. vltimū·ſ·bonū nr̄e ſalutis.qḋ nec ocul9
vidit nec auris audiuit vn̄ dr̄ : adueniat regnum tuū ſcȝ nobiſ
Sed qꝛ bonum hoc opꝫet adipiſci ꝑ bonas oꝑationes.dei volū/
tatem implendo iō in ſcd̄a peticōe petiē bona voluntas·vt iuſte
oꝑari poſſimus· vn̄ ſequiē : fiat voluntas tua ſic in celo et in ter/
ra.1·Jo·5·Si petierimus ſcḋm voluntatem eius audiet nos.quia
vero ad iuſtā oꝑationem exterioꝛib9 bonis tp̄alib9 adiuuamur
ideo ſequiē tercia petitio : panē nr̄m cotidianū da nobis hodie
in qua petitione oīa tp̄alia cōmoda includunē.dum tn̄ ꝓficiāt
ad ſalutem· De trib9 aūt peticōib9 ꝯtra malū · Prima petit re=
moueri malum culpe iam perpetrate·qḋ eſt peius oīb9 dicens :
et dimitte nobis debita noſtra ſicut et nos dimittimus debito=
ribus noſtris : Secunda vero petit remoueri temptationis vio/
lenciam qua labimur in culpaȝ·propter periculum culpe perpe/
trande·cum ſubditur : Et ne nos inducas in temptacionem : Tē
cia aūt et vltima petit liberari ab omni malo pene cū poſt po=
nitur : ſed libera nos a malo : ſiue illud ſit malum pene eterne·
ſiue malū tp̄alis anguſtie·cuiuſmōi ſūt aduſitates·infirmitates
bella.et quecunqȝ nociua·oēs vero petitiones in tantum dig=
ne ſūt exaudiri inquātū ſubſeruiūt illi peticōi·q̄ petiē ſal9 etn̄a.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt ſcʒ regnum dei in nos ꝑueniat. ¶ Scḋa ꝯditio eſt quan-
tum ad circumſtantias act⁹ peticõis cum dic: pecieritis: petere
eñ eſt actus appetitus vñ nr̄e peticões debent eſſe cū magno
appetitu et deſiderio. Item qꝛ nemo appetit. niſi aliquid inten-
dat. iõ nr̄e peticões debent ēē ex intentione. nõ quemadmodū
frequenter labiis loquimur. ſʒ corde longe ſumus a deo. Yſa.
29. ꝑplus hic labijs me honorat. cor aūt eoꝝ longe ē a me. Itē
qꝛ appetitus eſt rei non habite. que ab alio expectat̄. iõ petere
debemus cum humilitate ⁊ reuerentia vltimo qꝛ appetitus ē rei
neceſſarie. iõ nr̄e peticões debent eſſe cum inſtãtia. que oīa tan-
git apl̄us. Phil̄. 4. nihil ſoliciti ſitis ad alia. ſʒ vt ad ſolū deum
ferat̄ intētio. ſed in om̄i or̄one quantū ad reuerentiam. ⁊ obſe-
cratõem quantum ad inſtantiam. cū grãꝝ actione quantū ad
deſiderium. peticões vere innoteſcãt apud deū. ¶ Tercia cõ-
ditione reſpectu eius cui petit̄. qꝛ deo pr̄i. vnde dic: pr̄em no-
mine pr̄is tota ſancta trinitas intelligi pt̄ a qua ſum⁹. obſerua-
mur. et gubernamur. cui etiã in orõe dn̄ica dicim⁹. pr̄ nr̄ q̇ es
in celis. ibi eñ vt dicit Au. li. de tri. tota trinitas intelligit̄ pr̄ ⁊
filius et ſpūſſanctus. Vl̄ dici pt̄ ꝙ ad ꝑſonam dei pr̄is oēs pe-
titiones ſunt referende. eo ꝙ ipē ſit origo et fontana omnis in-
fluxus diuini et ſpiritalis vt dicit Dyoniſius li. de. di. no. Jac.
1. oīe datum optimum et oīe donū ꝑfectum de ſurſum eſt de-
ſcendens a pr̄e luminum. apud quem nõ eſt tranſmutatio nec
viciſſitudinis obumbratio ſed ſm hoc videt̄. ꝙ nulla peticio ſit
facienda filio aut ſpūiſancto. vel etiã ãglis. et ſanctis dei ⁊ tn̄
ad filium loquens beatus Stephanus dixit. dn̄e ihu accipe ſpi-
ritum meū. ad ſpm̄ſanctum loquens Eze. ait. veni ſpūs et inſuf-
fla ſup interfectos iſtos et reuiuiſcãt. ad alios vero ſctos eccl̄ia
loquit̄. oēs ſancti et ſcē dei intercedite ꝑ nobis. ¶ Et dicen-
dum ꝙ dupliciter fit alicui petitio. vl̄ tanq̄ datori vl̄ tanq̄ in-
tercesſori. ſi tanq̄ datori hoc modo ſoli deo omnis fit oratio. et
petitio. quia ipſe ſolus dat vltimum bonum qḋ petimus ⁊ que-
cunq̄ alia vt ad tale bonum ordinatur. Tales aūt petitiones
precipue fiunt ad patrem. quia licet omne nr̄m bonum equalit̄
et ſm eãdem virtutem fit a patre et filio et ſpūſancto. tamen
hoc bonum fit a filio. et ſpiritufancto habet filius a patre. ſpūſ
aūt ſctus a pr̄e et filio. pr̄ vero. qꝛ eſt ꝑ̄ncipiū nõ de ꝑ̄ncipio ſʒ
hʒ. ſed a ſeipo. Scḋo mõ fit alicui petitio tanq̄ interceſſori. vt
nr̄e peticões exaudiãt̄. ⁊ ſʒ mõ oram⁹ ſctos. ⁊ eoꝝ patrocinia
imploram⁹. Q̄rta ꝯditio peticõis ē. vt attendatur in qua fiat for-
ma. ⁊ eſt forma eius vt petamus inuocatõe noīs xp̄i. vnde dic

Jn nomine enim xpi ſit omnis oratio directa ad patrem vnde
v̄ſus. ꝑ dominū dicas. prēm cū pſbiter oras. Ex quo h̄m Cri.
pz q̄nta ſit v̄tus nominis xpi. q̄a nō viſus nec rogatus. ħ no
minatus ſolū apd̄ prēm facit mirabilia. Et eſt ſciendū ꝙ q̄tuor
ſūt cauſe quare in noīe filii dei facim9 peticōes deo p̄ri. Prima
rōne dilectionis. quā pater habet ad filiū. que tanta eſt. vt q̄t
quid in ipſius nomine petat̄. p̄r exaudiat. Secūda cauſa eſt. q2
dei fili9 remouit cauſā. quare nr̄e petitōes erant inexaudibiles
et ideo in cūctis peticōibus nr̄is inuocand9 eſt. Tertia cauſa ē
quia ipe rogauit ꝑ nobis prēm. vt nr̄e peticōes exaudiantur
Jo. 12. Quarta cauſa eſt. q2 ꝑ xpm paratū eſt nobis omne bo
nū poſtulādū. qd̄ eſt gratia ⁊ vita eterna. Jo. 1°. Gratia ⁊ ve
ritas ꝑ ih̄m xpm facta eſt. ſed ab iſta forma peticōis non exclu
dit̄ ꝑſona ſpiritusſancti. p̄mo quidez rōne p̄mi. ſpūs em̄ ſanct9
eſt caritas ⁊ diuin9 amor quo. p̄r ⁊ filius mutuo ſe diligunt.
et ideo qui petit in noīe filii rōne dilectionis quā hebet fili9 ad
patrē. petit etiā in noīe ſpūſſancti. Jtem qui petit in noīe filii ra
tione remotōis impedimēti. petit etiā in noīe ſpūſſancti. quia
nō fuit amotū tale impedimētū peccati niſi per ſpm̄ſanctū. qui
emūdat ſua ſctitate omnē peccati maculaz. Thy̆. 3. Saluos nos
fecit ꝑ lauacꝝ regeneratōis ⁊ renouatōis ſpūſſācti quē effudit
in nobis habūde. Jtem rōe tercii peticō ī noīe filii includit ſpi
ritūſanctū. q̄a ipe ſpūs poſtulat ꝑ nobis gemitibꝫ ienarrabili
bus Ro. 8. ⁊ Gal. 4. dicit̄. miſit de9 ſpm̄ filii ſui in corda nr̄a
clamātē abba p̄r. Jtem rōne q̄rti. q2 licz xps nobis meruerit
ſpūalia bona. tamē accipim9 cū benignitate ſpūſſācti. Ephe. 1°
ſig̃ti e ſtis ſpū ꝓmiſſionis ſācto. q̇ eſt pign9 hereditatis nr̄e in
redemptōez acq̇ſitōis. ī laudē gl̄e ipius ℈ Deinde po
nit̄ peticōis ꝯſecutio ſi q̇d em̄ ſalutare petieritis prēm ī hac for
ma. ſ. in noīe xpi. Amē amē dico vobis. dabit vobis. ipē enim
ē ſol9 dator. q2 quicūqꝫ ali9 dat ab ipo habꝫ qd̄ dare poteſt.
nec em̄ ipſe ab alio accipit qd̄ det. Ro. 11. q̇s prior dedit ei. ⁊
retribuet̄ ei. q̄ſi dicat null9. dat aūt de9 liberalit̄. q2 ſine ſpe re
tributōis. vnde Ber. i b. nulla ſpes retributōis fuit dādo bn̄ſ
ficia. q2 bonoꝝ nr̄ōꝝ nō eget. Jtē magnifice dat. q2 nō ꝑua ħ
maxima bona. vt eſſe. viuē. virtutes ⁊ beatitudinē. 2. Pe. 1°.
maxia ⁊ p̄cioſa nobis ꝓmiſſa donauit. vt ꝑ ħ efficiami diuine
conſortes nature. Jtē dat abundātius q̄ꝫ petam9. Ephe. 3. po
tens ē omnia facē ſupabūdant̄ q̄ꝫ petim9 aut intelligim9. Jo.
1°. dat omnibꝫ affluent̄ ⁊ nō improperat. Jtē dat oportune. et
deo vt dicit Aug. quedā petentibꝫ nō negant̄. ħ vt congruo

dent tempore differunt. ps. tu das eſcā illoꝝ in tpe oportu-
no. hec etiam ideo differunt. vt petentis animus magis ea deſi/
ret. ⁊ habita audius cuſtodiat. Et eſt ſciendū vt dicit. Augu.
quia omnes ſancti audiunt p ſeipſis. nō autē ſemp audiunt pro
aliis. qa non abſolute dictū eſt dabit: ſed dabit vobis: legim9
eñ. i. Re. i. Samuelis lacrimas et orōnes qs faciebat p Saul
rege. non fuiſſe exauditas. ſed nec quicquid petierūt ſancti pro ſe-
ipſis datū ē illꝫ. nā petiit apoſtol9 remouē a ſe ſtimulū carnis
nec exauditus ē q2 ille ſtimulus erat ei in perfectionem virtu/
tis. vnde ex omnibus dictis hoc retinendum eſt. q omnes ſan/
cti ſemper exaudiuntur pro ſeipſis. de hiis que ſalutaria ſunt.
Secundum quo prouocamur a deo petere eſt neceſſitas poſtu-
lātis qdiu eñ xps fuit cū aplis. nō erat eis neceſſe petē. eo vo
ad prēz aſcēdēte oportebat poſtulare neceſſaria. vñ dicit. vſq
mō: qdiu corpali pſentia fui vobiſcū. nō petiſtis quicq̄ i nomie
meo q2 nihil vobis defuit. Lu. zz. Cū miſi vos ſine ſacculo ⁊
pera et calciamentis. nūquid aliqd defuit vobis. At illi dixe-
runt nihil. cuemēs ergo erat vt xpo corpalit recedēte icīperēt
petē a deo prē cui eos xps cōmiſerat Jo. iz. pr ſcē ſua eos i no/
mine tuo qs dediſti mihi. vt ſint vnū. ſic ⁊ nos. cū eſſez cū eis
ego ſeruabā eos in nomie tuo. qs dediſti mihi. ego cuſtodiui
nunc autem ad te venio. ¶ Tertiū quare petere debe-
mus eſt largitas tribuentis. q tanta eſt vt non ſolū ſit parat9
petita tribuere. ſꝫ etiā rogat vt petam9. petite. ſ. orando ⁊ acci
pietis. Mat. z. quecūq orantes petitis. credite quia accipietis/
Cū eñ tria ſint bona meritoria. ſ. elemoſina. ieiuniū ⁊ oratio.
oratio tamen alia duo i q̄nq pcellit. eſt eñ facilior. velocior. de/
lectabilior. deo ppinquior. et efficatior. facilior. quidē eſt. Eſto
enim q debilis. vel egrotus non. poſſit ieiunare. nec pauper
elemoſinā dare. quilibet tamen poteſt orare. vnde gloſa ſuper
illud. iuſt9 miſeret et retribuet dicit. ſemp eſt aliqd quod det iu
ſtus. ſaltem orōnem. et ſi non ore. ſi mut9 ſit. tamen corde ſi iu/
ſtus ſit. Item eſt velocior quia in inſtanti ptranſit celū vſq in
conſpectu dei. ps. intret in conſpectu tuo oratio mea vbi glo-
magna inquit virtus pure orationis hic notatur. que quaſi
quedam pſona ad dominū intrat. et mandatū peragit. quo
caro peruenire nequit: Item eſt delectabilior. vnde Caſſiodor9
ſuper. ps. Suauiſſima eſt orationis armonia. quia cum deo lo-
quitur. vñ Aug ſuper ps. oratio tua locutio eſt ad deū quādo
legis deus tibi loquitur quando oras tu cū deo loqueris. Eſt
etiam deo propinquior. qui enim orat quaſi facie ad faciem deū

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſibi pſentez ↄſtituit. Eccle. 35. oratõ humiliantis ſe nubes pene/
trat. ⁊ donec ꝓpinquet nõ ↄſolabit̃. vnde Caſſ. oratio ſibi pre/
ſentẽ facit quẽ videre nõ preualet. ad penetralia iudicis pcatoꝛ
admittitur. ⁊ nullus inde reſpuit̃ niſi qui in ea tepidꝰ inuenit̃
Eſt etiã efficacioꝛ. q̇a omnia in oratõe impetrãt. eccle. 35. non
deſcendet or̃o a ↄſpectu domĩ donec aſpiciat altiſſimꝰ. vñ Aug
oratõ ſi pura ⁊ caſta fuerit celos penetrat ⁊ vacua non redebit
J Quãto petẽdũ ẽ a deo. vt nr̃m gaudiũ ↄpleat̃. ipſe em̃
ſolus nr̃a poteſt implere deſideria. vnde ſubdit: vt gaudiũ ve/
ſtruz ſit plenũ: Jo. 5. hec locutꝰ ſũ vobis. vt gaudiuz meum
in vobis ſit. ⁊ gaudiuz vr̃m impleat̃. Nota vt dicit. Gen̄. 62.
epl̃a ad bicallu. quia omnes homĩes tendunt ad gaudiuz ſed
vnde magnũ ⁊ ſtabile gaudiuz ↄ̃ſequant̃ ignoꝛant. Quadru/
plex ẽ em̃ gaudiũ. ſ. vacuũ qḋ eſt tp̃alis affluentie. quidez em̃
gaudent in ↄuiuiis et ↄcupiſcencüs. quidez vero ĩ acquiſitõe
pecuniarũ vt auari. ꝫ vacui ſunt. quia coꝛ ſemꝑ remanet vacu/
um. q̃nto em̃ plus habent tanto ampliꝰ indigent. vnde vſus
Anteꝙ̃ ſiccari mare poſſet aut numerari. Dis arena maris q̃m
cenſus habundet auaris. quidã autez gaudent ĩ potentia et ho/
noꝛibꝰ. ſicut ambitioſi ⁊ ſuperbi. iſti vident̃ ẽẽ pleni gaudio. ꝫ
in rei veritate ſimiles ſũt veſice plene vento. que tamẽ vacua ẽ
omnes iſti tam luxurioſi ꝙ̃ auari ꝙ̃ etiam ſuperbi iſtis munda/
nis replẽtur. et cuz credunt ſe eſſe plenos vacui ſũt. decipiunt
em̃ eos vt dicit Gen̄. oblectamẽta breuia et fallacia ſicut ebrie/
tas. que vnīꝰ hoꝛe hylarez inſaniã. longi temporis tedio pen/
ſat. Yſa. 29. ſicut ſonniat ſitiens et bibit ⁊ poſtꝙ̃ fuerit exper/
gefactus laſſus adhuc ſitit. et anima eius vacua eſt. ſic erit om/
nis multitudo eoruz. Secundum gaudium eſt ſemiplenuz ſcili/
cet ſpiritualis gratie. hoc gaudiuz licet impfectũ ſit. tamẽ verz
gaudium eſt. et eſt gaudiũ ſanctorũ in preſenti vita. quod ha/
bent a deo in cognitione. ſpe. et dilectione ipſius. gaudent em̃
in cognitõe domĩ. Jo. 20. gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. ꝫ hoc
gaudiuz nondum plenũ eſt. quia nõ videmus aperta facie ſedꝫ
per ſpeculum in enigmate. et inter lucet nobis diuina claritas
tamen velata ⁊ obſcura. Jtem gaudent ſancti in ſpe peruenien/
di ad clarã viſionẽ. Ro. 12. ſpe gaudentes. ꝫ hoc gaudiũ non
eſt plenũ ꝓpter duo. tũ quia iſta ſpes nimis differtur. prouer.
13. ſpes que differtur affligit animã: tum etiam quia ſperant
eo ꝙ nõ ſũt de ſua btitudine ſecuri. Jtez gaudẽt ſancti ⁊ delectãt
in caritate ⁊ dilectõe dei. Gal. 5. fructꝰ ſpũs eſt caritas ⁊ gau/
diũ huic gaudio nihil iocũditatis pſentis vite eſt ↄ̃pabile. ſed

reſpctū itime dilcōis etne prie gaudiū iſtō puenire. vñ Rich.
de cōtemplacōne. 32. O dulcedo miranda. o dulcedo tā magna
dulcedo taz parua. quō enim nō magna que mūdanaz omnē
excedit. quō non pua que de illa plenitudine vix ſcintillaz mo/
dicaz decerpit. iſta dulcedo ſi aliquando raptū et ſubito ꝑcipiat
ſic. mētem afficit. vt totū hominē extra ſe rapiat. ad quaz cum
raptus eſſet apoſtolus dicit. ſiue in corpe ſiue extra corpus ne/
ſcio. deus ſcit. ⁊ Aug 10. ꝯfeſ. 14. aliquando intromittis me do/
mine in affectū multuz inuſitatū introrſus. ad neſcio quā dulce/
dinē. quaſi ꝑſitiatur ī me neſcioqͥd erit. ſcio ꝙ vita iſta non
erit. ſcintillā huius dulcedinis frater quidā ſenſit. cui admira=
ranti gaudiuz celeſtis patrie. deſtinata ē vna auicula. decantās
ꝑadiſi melodias. quā ille inſecutus eſt extra monaſteriū quaſi
inextaſi poſitus ꝑducētos annos manēs in ſilua. qui reuolāte
aue ad abatiā redijt. et ſic incognitus vix receptus eſt. Tertiū
gaudiū eſt plenū ſcȝ celeſtis patrie. qd̄ eſt beatorū. de clara vi/
ſione veritatis diuine. de ꝑfecta intencōe de ſuaui dilectōe Aug.
10. ꝯfeſ. 24. ca. bt̄a vita ē gaudiū de veritate hͦ ē eñ gaudiū de te
qui veritas es. Anſ. in pſologion. c. 25. qui hoc bono fruetur
quid ille erit. ⁊ quid illi nō erit. certe ꝗcquid volet erit ⁊ quic=
quid nolet non erit. hoc gaudium erit plenū. ꝑmo quidez ca=
pacitate. quia omnes vires anime ꝗntū gaudij poterunt cape
tantum poſſidebūt. plena nanqȝ gaudio erit capacitas intelle/
ctus. ex aperta viſione vultus dei. ps̄. adimplebis me leticia
cum vultu tuo plena erit memoria gaudio ex ꝑſētia dei Bar.
5. in verbo ſancti gaudentes memoria dei. plena erit voluntas
gaudio ex intima dei dilectione. ps̄. repletuȝ eſt gaudio os no/
ſtrum. et lingua noſtra exultatione. Itez hoc gaudiuz erit ple=
num puritate. nulla enim triſticia miſcebitur gaudio viſionis
aut preſentie. aut etiaz amoris. puer. 14. in gaudio eius nō cō/
miſcebitur extraneus. ⁊ hoc ideo quia anima ex ſe tota tendit
in deū. ita vt nihil gaudiū ei9 poſſit diminuere. Aug. 10. ꝯfeſ.
28. cū inheſero tibi ex oī me nuſqȝ erit mihi dolor ⁊ labor. ⁊ vi/
ua erit vita mea tota plena te. Itez hoc gaudium erit plenum
ſecuritate ꝗa nec per inuidiaz. nec ꝑ potentiam alicuius poterit
tolli. Jo. 16. gaudiuz veſtruz nemo tollet a vobis Itez erit hoc
gaudiuz plenū eternitate. non enim erit momētaneum. ſed ſta/
bile ⁊ eternuz. Yſa. 60. ponaz te in gaudium ī generacōne ⁊
generacōnez ⁊ ſuges lac gentiū. ⁊ mamilla regum lactaberis.
Quartū gaudiū ē ſupefluēs. ſ. diuine nature. gaudet eñ deus
pr̄ in filio ⁊ ſpūſācto. ⁊ filius in pr̄e ⁊ ſpūſācto. ⁊ ſpūſſāctus in

patre ⁊ filio · quoruꝫ gaudiũ vnum eſt diuina beatitudo · que non eſt aliud ab eis. ſed hoc eſt eis gaudere quod eſſe · qḋ gau dium cũ infinituꝫ ſit · non eſt dubiuꝫ quin ſupeffluat · ⁊ ſupha= bundet omni creature gaudio · a quo tamẽ gaudio angelis et ſanctis omnibꝰ emanat gaudiuꝫ beatitudinis ipſoruꝫ · q̇a par ticipatõe illius ſupfluentis ⁊ infiniti gaudÿ omnes ſũt bea · i · Mat · 25 · ſerue bone ⁊ fidelis intra in gaudiũ domi. quia inter gaudium dei omne creature gaudium continetur:

Secunda pars. R

Ecundo cum dicit̃ Hec in prouerbiis. pmittitur aperta ↄtemplatio diuinoꝝ. et tria facit · primo em̃ oſtendit tp̃s quõ diuitateꝫ eſſet maifeſtatu rus : hec: ſ. que de diuinis locutus ſũ vſqꝫ mo do: in prouerbÿs locutus ſũ vobis · Eſt at̃ puerbium locutio in qua aliud dicit̃ · et aliud intelligit̃ · ⁊ tunc dicit̃ puerbium q̄ſi poſitum p verbo · ⁊ loco alterius locutionis · ꝓprie autẽ prouer bium eſt · q̄n ſic aliud dicit̃ ⁊ aliud intelligit̃ · quod tamen vnũ dictnm eſt ꝓpe et iuxta intelligentiã alterius. et tunc puerbiuꝫ illud eſt ideꝫ qḋ pabola. ⁊ hoc modo dicit̃ puerbiuꝫ quaſi ꝓpe verbũ. Ex quo patet ꝙ omnis pabola puerbium eſt · ſed non omne puerbiuꝫ eſt pabola · manifeſtuꝫ eſt autẽ ꝙ xp̃us multa locutus eſt de diuinitate ſua in puerbÿs ⁊ pabolis · q̇a diſcipu= li adhuc carnales ſine ſimilitudinibꝰ corpalibꝰ non poterant diuina intelligere · Mar . 10 . talibꝰ mult̃ pabolis loquebat̃ eis verbũ prout poterant audiere ſine pabole at̃ nõ loquebat̃ eis ſed q̇a qḋ datuꝫ erat alÿs noſce pabolice. hoc erat datũ ap̃lis pfecte intelligere · ideo aliquando eos oportebat palam diuina intelligere. vnde ſubdit : venit hora in qua nõ iam in puerbÿs loquar vobis: hec hora poteſt accipi · vel p illo modico tempo= re quo chriſtus dictis his verbis fuit cũ apoſtolis · ſtatim enim clare annunciauit eis de patre diuino dicens · Ipſe pater amat vos et iterum. exiui a patre et veni in mũdũ et multa alia ſtatĩ ponit in ſequenti capitulo et ꝓpter hoc dicit: Sed palã de pa tre meo annũtiabo vobis: Jo · 12 · pater manifeſtaui nomẽ tuũ hominibꝰ quos dediſti mihi · Alio mõ ſm · Criſo · horã illã qua xp̃us palam annũtiauit diuina apoſtolis · fuit tp̃e reſurrectio= nis · q̇a per 40 · dies diſputauit cum eis loquens de regno dei Alio mõ ſm Gre · hora iſta in qua manifeſtat̃ diuinitas eſt · q̄n videbimꝰ deũ ſicuti ẽ in vita eterna L Vnde ſciendũ eſt ꝙ q̄ᵭiu ſumus ĩ vita p̄ſenti · ſolũ ĩ pu̇bÿs nobͣ loquit̃ xp̃us pri mũ puerbiũ ẽ diuina credere multis verbis ſcripture ⁊ apoſto